

Analytik Štěpán Kotrba: Nejnovější přiznání klíčového svědka, že „svědectví“ proti Assangeovi bylo vylhané, může skončit osvobozením Assange i smrtí svědka. Putin se může smát ... hlupákům, kteří jeho jménem straší.“

- CZ24 News | 9. července 2021

Julian Assange ukázal pravdu o neschopnosti tajných služeb USA. A také to, že ukrást vládě tajné dokumenty není bez následků, říká k nejnovějšímu vývoji kolem zakladatele WikiLeaks publicista a analytik Štěpán Kotrba. Nejnovější přiznání klíčového svědka, že „svědectví“ proti Assangeovi bylo vylhané, může skončit osvobozením Assange i smrtí „svědka“. A že prý Assange pomohl Putinovi? „Putin může jen sedět a tiše se usmívat. Všechnu práci za něj dělají angažovaní elfové, hlupáci, kteří jeho jménem straší jiné, ještě větší hlupáky, kteří je za to navíc platí,“ sdělil Kotrba.

V případě Juliana Assange, který sledujete od samého počátku, došlo k průlomů. Jeden ze svědků proti němu odvolal svou výpověď. Jaký reálný význam věc dle vás má?

„Tímto proces s Julianem Assangem končí,“ napsal stroze a předčasně bývalý zaměstnanec americké zpravodajské služby v současnosti žijící v ruském exilu, Edward Snowden. „Jinak újma na reputaci Spojených států, co se svobody tisku týče, bude trvat generaci,“ myslí si i on naivně. Reputaci Spojených států nemůže po prohrané válce v Afghánistánu, Iráku, Libyi a naposledy i v Sýrii, po bankrotu arabského jara a dalších prohrách nic tak malého poškodit.

Vzhledem k tomu, že v případě Assange nejde o právo, ani o spravedlnost, ale o silově uplatněnou mstu státu vůči narušiteli jeho mocenských zájmů, odpověděl bych slovy Salladina, otázaného na vojenskou cenu jím právě dobytého Jeruzaléma: Význam má žádný i nesmírný.

Žádný z hlediska propuštění Assangeho na svobodu. Reálný význam předpokládá předvídatelné právní prostředí, a ne svévoli tajných služeb, ve které jsou právníci rukojmími moci. Assangemu hrozí stále až 175 let amerického vězení. Symbolický význam tkví v možnosti všech idealistických romantiků i cynických diktátorů mlátit Američany i Brity, kteří Assangeho vězní nyní, po hlavě demagogickým argumentem „A vy zase vězníte nevinného/mlátíte černochoy“. Argument o prvním dodatku americké ústavy může zajímat pouze naivní studenty práv.

Přiznání ke křivému svědectví psychicky labilního svědka může znamenat jak Assangeho propuštění anebo „náhodnou“ smrt selhavšího islandského hackera.

„Jeho definitivní uvěznění bude jasným signálem. V tom, co je dnes – kromě ekologie a uprchlíků – možná klíčová válka: válka za digitální kontrolu nad našimi životy“, myslí si Slavoj Žižek. Tu válku už jsme prohráli, protože nám to nevadí. Nebezpečí soukromí jsme vyměnili za pohodlí bezpečí.

Víte, nerdi mé generace se řídili a [dodnes řídí Hackerovým manifestem](#) (Svědomy Hackera, anglicky The Conscience of a Hacker) z roku 1986: *„My prahneme po znalostech... a vy nás nazýváte zločinci. My existujeme bez barvy kůže, bez národnosti, bez náboženských předpokladů... a vy nás nazýváte zločinci. Vy stavíte atomové bomby, vy vedete války, vy vraždíte, podvádíte a lžete nám a snažíte se nás přesvědčit, že to je pro naše vlastní dobro, ale my jsme zločinci.“*

Dokud tento etický kód vyznával Assange, měl hromadu přátel, spolupracovníků a obdivovatelů. Včetně mne.

Co všechno Julian Assange udělal pro svět?

Odpověděl bych mezinárodně papouškovanou frází amerického „investigativního novináře“ a autora knihy *„Blackwater: The Rise of the World's Most Powerful Mercenary Army“*, Jeremyho Scahill, který se naprosto nenovinářsky Assangeho zastává: *„Assange poskytoval veřejnou službu občanům USA a světa tím, že pomáhal vytvářet WikiLeaks a zveřejňováním dokumentů, které jasně a jasně ukázaly zločiny, kterých se americká vláda dopouští ve světě i v dalších zemích.“*

Dodám k tomu cynicky: Další romantický idealista, který uvěřil ve spasitelnost americké demokracie... Jako kdyby se jiné vlády zločinů nedopouštěly... Neznám vládu, která by se ve státním zájmu nedopustila zločinu. Pokud ano, je to špatná vláda.

Ukázal sílu jednotlivce proti systému: sílu samotné, ale cílevědomé a technologicky vybavené osoby v boji se státy a jejich zájmy. Ukázal 21. století bezcharakternost politiky takzvaně demokratických zemí. A ukázal nám falešnost našich představ o demokracii, tvrdím já.

V realitě 20. století demaskovalo americkou imperiální politiku několik lidí předtím. Je znám masakr v No Gun Ri v korejské válce, zveřejněný ale agenturou AP až v roce 1999, masakr v My Lai, zveřejněný Seymourem Hershem hned v roce 1969. Vyšly Pentagon Papers. V literatuře a filmu najdeme například román *„Šest dnů Kondora“* Jamese Gradyho a o šestidenním boji o život řadového pracovníka CIA, drama z prostředí vysoké politiky, která je ve Francii úzce provázána se zbrojařskou mafii *„Ve státním zájmu“*, americký film Tonyho Scotta o všemocné National Security Agency a jejích zájmech *„Nepřítel státu“*, *„Všichni prezidentovi muži“* o aféře Watergate, film

„Na odstřel“ či film **„Truth“** o tom, že se George W. Bush vyhnul válce ve Vietnamu.

Pro člověka, který se zajímá o zákulisí moci, není výsledek Assangeho „boje za pravdu“ překvapivý. Muselo to tak dopadnout. Nebyl to James Bond. Byl to důsledky svých činů zaskočený romantik. Měl všemožné ohledy, naivně i v sedmiletém exilu na ekvádorské ambasádě stále věřil v systém a neměl logickou exit strategy, doomsday pojistku ani krytí konkurenční mocnou skupinou. Nevydal klíč k odemčení celé Pandořiny skřínky, jak sliboval v případě, že se mu něco stane. Uvěřil všem těm vlasteneckým kecům o „*ohrožení životů afghánských informátorů*“ americké armády, „*jejichž rodiny nyní čelí hroznému riziku odvety Tálibánu*“ a cenzuroval texty, které vydával. Propagandisticky využitelný romantik, kterému nevadilo všechno svinstvo, které shromáždil. Většinu ještě má u sebe. Tajným službám nakonec pomohl stejně, jak pomohly katolické církvi knihy a filmy „Šifra mistra Leonarda“ a „Andělé a démoni“ „nepřítele církve“ Dana Browna.

Není exil v jedné propocené kanceláři na ekvádorské ambasádě stejně omezující jako kriminál? Jeho informační střepiny, párkrát oběhnuvší svět v bulvárním kostýmu, nakonec už nikoho nezajímají. Ano, politici v USA jsou svině. Dnes už to vědí všichni, kteří „před Assangem“ ještě doufali. Ano, i politici v Česku jsou svině. Stejně jako v USA. Dnes už to vědí všichni. Věděli to vždycky, a přece je volej.

Příběh ale byl nesmírně poučný – ukázal zločin i trest. Ukázal všem možným „whistleblowerům“ spektakulárně, že tajné informace nelze státu ukrást bez následků. Vždy se najde nějaká feministka, která vás obviní ze znásilnění, aby vás mohl stíhat Interpol. Podívejte se na poslance Feriho... Vždy se najde nějaký Citrón, pedofil nebo fetišák, najatý nebo skřipnutý Federálním úřadem pro vyšetřování, který vás křivě udá. A vždy se najdou ochotní soudci, kteří mají děti, kouřící za rohem trávu, kteří vás odsoudí. Vždy se najdou nějaké kurvy, neřkuli novináři, kteří o tom budou pobaveně a na objednávku psát.

Když jdete do toho, musíte si být dopředu vědom následků. Všech. I toho, že nakonec zůstanete sám. Chcete to? Vydržíte to? Tak do toho jděte, protože na konci je šance, že pokud umíte hrát šachy, vyhraje. I proti státu. Takové jsou možnosti globálních telekomunikačních a informačních technologií v rukou jednoho kvalifikovaného člověka. Může rozpoutat válku. Nebo ji může zastavit. Může zachránit miliony životů.

Díky WikiLeaks a diplomatickým „kabelogramům“ pracovníků amerického ministerstva zahraničí dnes vím já bez snahy, jak mizernou mají Spojené státy tajnou službu, která naprosto netušila, koho má proti sobě v případě radaru v Brdech. Nejmenším detailem, který byli američtí operativci schopni vnímat, byl mladý poslanec ČSSD Hamáček. Ač se kdysi zavázal loajalitou k Američanům, zachoval se nakonec věrně k zájmům své země.

Co by se bez Assangeho nestalo?

V dubnu 2010 zveřejnily WikiLeaks utajované americké vojenské video, zachycující zabití více než tuctu lidí v Iráku – včetně dvou novinářů agentury Reuters a zranění malých dětí. Říkalo se mu Collateral Murder. Tady je: <https://collateralmurder.wikileaks.org/> Tahle data ovšem přinesl Assangeovi analytik zpravodajské služby americké armády „Chelsea“ (dříve Bradley) Manning. Člověk s nejasnou sexuální identitou, nejistý/á sám/a sebou a svou rolí v armádě. Jak takovýhle lidi mohla rozvědka zaměstnávat s přístupem k tajným informacím, je mně osobně záhadou. Manning je postava, jejíž psychologický vzorec by měl vylučovat snad i řízení čehokoliv většího než koloběžka.

Ale ještě předtím ve WikiLeaks vyšly najevo záznamy o válce v Afghánistánu (červenec 2010),

válečné deníky v Iráku (říjen 2010) a Cablegate (listopad 2010).

Jako první ovšem uvedly WikiLeaks rozhodnutí o atentátu na somálské vládní úředníky, podepsané šejkem Hassanem Dahirem Aweysem s vazbami na Bin Ládina, dokumenty o korupci rodiny bývalého keňského vůdce Daniela Arap Moi, dokumenty banky Northern Rock, dokumenty banky Julius Baer z nelegálních aktivit v pobočce banky na Kajmanských ostrovech, kopie operačních postupů v Camp Delta – protokol americké armády v zadržovacím táboře v zátocě Guantánamo, několik tisíc stránek scientologického materiálu, e-mailový účet patřící Sarah Palinové poté, co byl hacknut Anonymus, seznam členů krajně pravicové Britské národní strany. To dle mého názoru ještě Assange pracoval poctivě. Pak ale přišly zprávy o schůzkách skupiny Bilderberg. Bohužel poslední zprávy byly z roku 1980. Fakt Assange nemá novější? Opravdu? Od té doby Assangemu nevěřím, i když WikiLeaks zveřejnily pokyny britského ministerstva obrany pro bezpečnostní služby, jak zabránit úniku informací hackery, novináři a zahraničními špióny. Zveřejněna byla i komunikace mezi úředníky Pentagonu a newyorským policejním oddělením 11. září 2001. Takové srandičky...

Nicméně... To nestačí?

Hacker Sigurdur Ingi Thordarson z Islandu by bez vstupu do Assangeova příběhu možná utajil před veřejností, že je pedofil. To, že ho má malého, se dá tušit z jeho bezvousé pyknické postavy.

„Rozdíl mezi Navalným a Assangem je jen v míře západního pokrytectví,“ napsal šéfredaktor MF Dnes Jaroslav Plesl. Lze tyto dva případy takto srovnávat?

Navalnyj je podvodník a najatý politický hochštapler. Assangemu nešlo nikdy o opravdovou politickou moc.

Jak velkou kapacitu chránit „nežádoucí data“ v tuto chvíli velmoci vlastně mají? Je něco, co lze uchránit před dalšími „Assangy“ a jejich hackery? Existují vůbec tajemství, o kterých by se dnes nevědělo?

Ano. Jen ta tajemství, která ještě nevznikla. Každé tajemství, které ví víc lidí než jeden, je ohroženo. Bezpečnost jakýchkoliv informací je závislá na bezpečí a prospěchu těch, kteří je střeží. Víte, česká komunistická rozvědka řídila desítky let síť agentů mezi nacisty v Jižní Americe. A víte, proč se to nikdo nikdy v CIA nedozvěděl? Protože to mimo každého jednoho nacisty, který pro Československo pod tvrdým nátlakem pracoval, věděli jen tři lidé. Ti všichni měli s nacisty osobní a velmi tristní zkušenosti – přišli do služby z koncentračních táborů a bojišť 2. světové války. Přístup k dokumentům, které tvoří jádro WikiLeaks, měly stovky špatně zverbovaných, ledabyly prověřených a ještě hůře motivovaných lidí.

Assangeovy WikiLeaks se podílely i na porážce Hillary Clintonové v roce 2016...

Neúspěch jednoho vždy slouží úspěchu druhého. Putinovu Rusku, ale i malému Česku slouží rozpad moci USA ve světě, v Evropě zvláště. Rozklad impéria, které mohlo být jedinou světovou

supervelmocí a není. Česká politika může chránit české zájmy pouze v multilaterálním prostředí. Ne v monopolárním prostředí Pax Americana, ne v bipolárním prostředí studené války, kdy „kdo nechtěl být přivtělen, musel vlastnit kvěry“, jak zpíval Kryl.

Co říci k jejich cejchu „pomocníků Ruska“?

Khon si čte arabské noviny. Roubíček se ho udiveně ptá, jak ten hnus může číst... Hnus? opáčí Kohn. Tak aby věděli... Když čtu Jerusalem Post či Haaretz, dozvím se, jak slabou a neschopnou vládu máme, co všechno jsme zvorali. Že už nám nikdo nevěří ani ty koncentráky. A tady – ukáže na list plný arabského písma – tady se dozvím, že jsme nejmocnější a nejchytřejší národ, máme nejbohatší bankéře, nejmocnější rozvědku a nejlepší zbraně. Že se nás všichni bojí anebo nám slouží. Podle deníku Al Youm řídíme svět, Roubíček...

Putin může jen sedět a tiše se usmívat. Všechnu práci za něj dělají angažovaní elfové, hlupáci, kteří jeho jménem straší jiné, ještě větší hlupáky, kteří je za to navíc platí.

Assange vždy uváděl, že zdrojem dokumentů nebyla ruská vláda. Assangeovy WikiLeaks se nepodílely na porážce Clintonové. Podílely se rozkrytím informačního hnoje na demaskování politického mýtu. Kdyby na jejím místě byl kdokoliv jiný, doplatil by na zveřejněné informace úplně stejně.

Jak velkou ranou pro americkou pověst a schopnost „soft power“ znamená postup jak vůči Assangeovi, tak i Edwardu Snowdenovi?

Jakou pověst má kurva, která všechny vaše kamarády nakazila syfilisem?

Zdroj: parlamentnilisty